

GLASILO
KOLEKTIVA
INDUPLATI
JARŠE

JUNIJ 1956

CENA DIN 10⁰—

ŠT. 6 — V.

Različni odgovori na različna vprašanja

Uredništvo Konoplana je dostavilo nekaj vprašanj vodilnim funkcionarjem našega podjetja Induplati s prošnjo, da na ista odgovorijo. Oboje na tem mestu objavljamo ter se vsem za odgovore najlepše zahvaljujemo.

Tov. Marinc Kamilo, direktor Induplati, nam je dal na naslednja vprašanja take odgovore:

Vprašanje: Kako in kaj sodite o našem internem glasilu Konoplani?

Odgovor: Smatram, da je glasilu Konoplani za naš kolektiv potrebno v funkciji informatorja o glavnih dogajanjih v našem podjetju. Pri Konoplani lahko opazimo napredek v pestrosti, vsebini in podobnem. Potrebno pa je, da se Konoplani razvije v zrcalo delavskega samoupravljanja.

Vprašanje: Kako gledate na razvoj delavskega samoupravljanja v našem podjetju?

Odgovor: Z ozirom na petletno tradicijo delavskega samoupravljanja lahko ugotovimo v našem podjetju pri volitvah s strani volivcev velik napredek in zanimanje, kdo naj bo izvoljen v delavski svet. Samo delo preteklega delavskega sveta kaže napredek z ozirom na delo predhodnega delavskega sveta, vendar tudi s temi rezultati ne moremo biti zadovoljni, ker se življenjski problemi podjetja v tehnološkem in produkcijskem smislu premalo prediskutirajo, medtem ko se o problemih, ki so bližji članom delavskega sveta, n. pr. dobiček, bolj živahno diskutira. Torej, če hočemo govoriti o dobičku, se moramo poglobiti in seznaniti s problemi, ki nam omogočajo pot do dobička in to je proizvodnja.

Vprašanje: Ali bomo v našem podjetju dosegli predvideno storilnost dela? Kako?

Odgovor: V zadnjih dveh letih se je storilnost dela znatno dvignila v odnosu na prejšnja leta (glej Konoplani št. 16 in 22). Prav posebnih zvišanj v tkalnici ne moremo pričakovati, vendar pričakujemo tudi tu določeno zvišanje z uvedbo novega premijskega pravilnika. Storičnost v predilnici pa se bo lahko še dvigala iz leta v leto.

V splošnem pa bi lahko zviševali storilnost tudi izven izdelavnih mest, mislim pri režijskih delih (zunanji in notranji transport in podobno), za kar pa bi bila potrebna znatna sredstva za investicije, pri čemer nastane vprašanje rentabilnosti takih investicij.

Vprašanje: Ali imamo sredstva za gradbeno dejavnost (stanovanja in preureditev tovarne)?

Odgovor: Podjetje nima potrebnih sredstev za večjo gradbeno dejavnost. O fondih, ki so za to na razpolago (fond za prosto razpolaganje) bo razpravljal delavski svet na eni prihodnjih sej.

Podjetje plačuje 10% plačnega fonda v stanovanjski sklad občine Domžale, kar znaša v našem primeru ca. 11 000 000 din letno. Jasno je, da tudi občina Domžale s temi sredstvi ne more ustvarjati čudežev na vsem območju svoje občine, zato bo za sedaj gradila stanovanjske bloke le v centru Domžale.

Naše podjetje ima zastopnika v odboru, ki upravlja s sredstvi stanovanjskega sklada. Enako ima zastopnika pri gospodarskem odboru občine Domžale.

Upamo, da bomo v sodelovanju z domžalsko občino lahko najkasneje prihodnje leto pričeli z gradnjo stanovanjskega bloka pri nas.

Vprašanje: Ali nam lahko poveste, kako je opravila delo bilančna komisija v našem podjetju?

Odgovor: Finančna komisija v zvezi s pregledom bilance je letos v primerjavi s prejšnjimi leti imela ostrejši kriterij. Linija finančnih pregledov je po mojem mnenju zasledovala zakonitost v vsakem oziru, v soglasju s splošnimi družbenimi koristmi. Ukrepi, katere je izdala (prevoz z avtobusom in slično) so popolnoma zakoniti in se ne dajo omajati z nikakimi ugovori.

Omenjeni ukrepi niso naperjeni proti interesom delovnega kolektiva, temveč so v soglasju z našimi naporji za stabilizacijo trga. Prevoz z avtobusom na

Skupno s pripadniki JLA so članice in člani našega Partizana poneli maršalu TITU pozdrave za njegov 64. rojstni dan

račun materialnih stroškov se lahko klasificira samo kot dodatek k plači. Če bi vsak delovni človek imel ta dodatek, bi bilo v redu, ker pa za enkrat tega še ni, moramo štediti tudi na tem polju.

Tov. Kunc Božo, pred. del. sveta, nam je dal na naslednja vprašanja take odgovore:

Vprašanje: Kako in kaj sodite o našem internem glasilu Konoplan?

Odgovor: Znano je, da se je borilo naše glasilo do nedavnega s finančnimi težavami, kar je imelo vsekakor negativne posledice tako v vsebini lista kakor tudi v obliki. Stanje se je popravilo, za kar smo dolžni zahvalo predvsem organom delavskega samoupravljanja ter uvidevnosti kolektiva na

splošno. V letih izhajanja Konoplana se je velika večina članov našega kolektiva na Konoplan tako zelo navezala, da bi ga ob izostanku resnično pogrešala.

Po drugi strani pa opazamo, da je krog dopisnikov v Konoplan zelo ozek. V vsaki številki se vrste članki istih dopisovalcev, manjka pa člankov, ki bi obravnavali notranje življenje v podjetju, ki bi ga le-ti opisovali na poljuden in lahko umljiv način. Mnenja sem, da bi morale sindikalna, partijska in mladinska organizacija, ki so našim delovnim ljudem najbližje, veliko prispevati k razširitvi kroga dopisovalcev iz vrst naših naprednih delavcev, posebno pa iz vrst naše mladine.

Vprašanje: Kateri glavni cilj boste letos zasledovali pri delavskem samoupravljanju?

Odgovor: Dejavnost delavskega samoupravljanja je tako obširna in vsestranska, da ne bi mogel govoriti o nekem glavnem cilju, ki bi ga zasledovali. Vsekakor bo na prvem mestu proizvodnja in vse kar je z njo v zvezi, kontrola izvršitve plana, finančni uspeh, tarifna politika, premiranje, norme, po drugi strani pa skrb za našega delovnega človeka, ki naj bi se odražala v njegovi strokovni izpopolnitvi, urejanju in zboljšanju sanitarnih naprav, ventilacije, električni razsvetljavi in vseh ostalih možnosti, ki bi mogle zboljšati pogoje dela na poedinih delovnih mestih.

Vprašanje: Zakaj se zapisniki o sejah delavskega sveta in Upravnega odbora ne razobešajo na oglasnih deskah, čeprav je bilo to že sklenjeno?

Odgovor: Iz prakse, ki smo jo pridobili v letih po osvoboditvi, je znano, da posvečajo naši delavci malo ali celo nič pozornosti plakatom, tiskovinam in drugim razglasom, katerih so po navadi vedno polne oglasne deske po obratih. Ni še dolgo tega, kar je bil na seji uredniškega odbora Konoplana sprejet sklep, da se sklepi z zasedanj delavskega sveta objavljajo v našem glasilu, kar se mi zdi pravilno, po drugi strani pa je bilo že pred časom domenjeno s člani delavskega sveta, da se sklepi ustno popularizirajo in tolmačijo med člani kolektiva.

Vprašanje: Kaj menite o novih tarifah za prevoz naših ljudi z našim avtobusom?

Odgovor: Nove tarife, ki so stopile v veljavo po odredbi bilančne komisije in jih večina naših ljudi ne bo zmogla, so vsekakor visoke. Po drugi strani pa je prevoz z našim avtobusom še vedno cenejši kakor prevoz z vlakom ali najetim avtobusom. Edina možnost, ki nam preostane, je ta, da se avtobus uporablja za čim več voženj, kar bi pocenilo posamezni prispevek za amortizacijo ali pa da se delovni kolektiv odpove letno 800 000.— din plač iz dobička, da se s tem denarjem plača letna amortizacija in ostane na ta način v veljavi stara tarifa za prevoz. To pa je stvar celotnega kolektiva in delavski svet o tem ne more odločati.

Kako smo delali v mesecu aprilu 1956

Količinsko je bil plan izpolnjen takole:

predilnica	102,2%
tkalnica	102,1%
gasilske cevi	90,8%
oprti	17,5%

Po votkih smo dosegli 102,2% od planiranih.

V tem mesecu je bila ukinjena redukcija električne energije, naše hidrocentrale so obratovale zopet s polno zmogljivostjo in s tem smo tudi količinski plan v podjetju v glavnem dosegli. Izpad produkcije zaradi pomanjkanja električnega toka v prvem tromesečju, v tem letu ne bomo mogli nadoknaditi, ker znaša ta izpad enomesečno produkcijo.

Izpolnjevanje norm v aprilu je bilo sledeče:

predilnica	109,0%	delalo v normi	268 delavcev
tkalnica	102,7%	delalo v normi	325 delavcev
oplenilnica	109,7%	delalo v normi	62 delavcev
tiskarna	120,0%	delalo v normi	17 delavcev

Povprečno doseganje norm je bilo 106,3% in je skupno delalo v normi 672 delavcev.

Konec aprila je bilo zaposlenih delavcev in uslužbencev 1033 in 24 vajencev.

Na balinišču

S seje upravnega odbora

12. maja 1956 je bilo drugo zasedanje novega upravnega odbora tovarne »Induplati« Jarše, z dnevnim redom: Poročilo o pregledu bilance za leto 1955, izgledi o preskrbi s surovinami in razno.

PREGLED BILANCE

V dnevih od 23. do 25. aprila je okrajna bilančna komisija pregledala zaključni račun naše tovarne za leto 1955. Komisija je v glavnem ugotovila vse, kar je bilo že v Konoplani objavljano v mesečnih finančnih poročilih, kot zaključek pa navaja:

1. Ocena aktivnosti organov delavskega samoupravljanja:

Delavski svet podjetja je imel v letu 1955 10 rednih in 1 izredno sejo. Udeležba na sejah je bila povprečno 70%. Snov, ki se je obravnavala na sejah, je bila v večini primerov predhodno prediskutirana na sejah sindikalne podružnice in na sestankih partijske organizacije v podjetju. Delavski svet je vestno spremljal skozi celo delovno dobo izpolnjevanje planov, uporabo fondov, investicijsko dejavnost, nabavo surovin ter vse važnejše probleme, ki so se nanašali na podjetje.

Upravni odbor je imel v poslovnem letu 1955 13 rednih in 2 izredni seji. Upravni odbor je razen tekočih zadev in izvršitve sklepov delavskega sveta obravnaval mesečne obračune in ukrepal o istih, sodeloval pri izdelavi tarifnega pravilnika, premijskega pravilnika, pri določitvi delovnih mest, itd.

Povezava delavskega sveta in upravnega odbora z upravo podjetja je bila pravilna in je sodelovanje potekalo v obojestranskem razumevanju. Protizakonskih zahtev, tako s strani upravnega odbora kot delavskega sveta ni bilo.

2. Ocena knjigovodstva in finančnega poslovanja: Knjigovodstvo se vodi v okviru obstoječih predpisov tako, da so finančni pokazatelji ažurni. Organizacija knjigovodstva je dobra, finančni kader rešuje dane naloge dobro in ekspeditivno.

3. Ocena poslovanja, finančnega rezultata, izpolnitve plana, rentabilnosti in perspektiv:

Plan proizvodnje za leto 1955 po prodajni ceni din 2 158 027/m, podjetje pa je doseglo bruto dohodek din 2 217 911/m, t. j. 102,7%. Po količini pa je bil plan dosežen v predilnici 101,5%, v tkalnici 100,2%, pri gasilskih ceveh pa 49%. Odstopanje preseganja med vrednostjo in količinsko izvršitvijo je posledica spremembe cen pri konopljenih izdelkih zaradi uvedbe 15% prometnega davka.

V proizvodnem planu 1955 je bil planiran dobiček din 439 000/m, dosežen pa je bil z din 456 959/m, t. j. 103,8%. Dobiček je bil dosežen zaradi zvišanja vrednostne proizvodnje ter doseženega znižanja lastne cene.

Iz pregledov poslovanja v letu 1955 je razvidno, da je podjetje v redu izvrševalo svoje obveznosti do skupnosti in svojih dobaviteljev.

Komisija je analizirala uspešnost poslovanja v bilančnem letu v primerjavi s prehodnim in ugotovila proizvodnost dela: za 1954 indeks 100, za leto 1955 indeks 83,8.

Pri izračunu rentabilnosti je komisija ugotovila: za leto 1954 indeks 100, za leto 1955 indeks 94,6.

Finančni vodja je tudi poročal o stanju fondov na koncu marca 1956, ki so obsegali:

amortizacija za nadomestitev . . .	6 320 000.—	din
amortizacija za vzdrževanje . . .	1 829 000.—	din
sklad za prosto razpolaganje . . .	4 090 000.—	din

Na predlog direktorja bodo sektorji takoj sestavili plan investicij in na prihodnji seji bo UO obravnaval porabo teh fondov.

PRESKRBA S SUROVINAMI

Izgledi za nabavo bombažne preje so zadovoljivi, kritično stanje je samo s številko 34/2.

Stanje konopljene preje je zelo kritično in to v glavnem zaradi prevelikega izvoza konoplje. Drugi vzrok je v tem, da so kudeljare v tem času v remontu in da so pričele konopljo šele močiti. Pričakovati je, da se bo konec maja začela situacija izboljševati.

Najslabše stanje je z lanom, za katerega smo odvisni v glavnem od uvoza.

RAZNO

Tovarna Sanolabor ponuja rentgenski aparat, katerega bo v primeru, da se odločimo za nakup, poslala na razstavo v Ljubljano. V tem primeru ne plačamo prevoznih stroškov. Sklenjeno je, da naj ponujeni rentgenski aparat pregleda strokovnjak, ter se po njegovih ugotovitvah in mnenju odloči za nakup.

Razna prostovoljna gasilska društva prosijo prispevke v obliki žebeljev za novo razvite prapore. Sklenjeno je, da se bližnjim društvom odkupi po 1 žebelj za 1000 din. Prostovoljno gasilsko društvo Stob prosi razen tega še za pokroviteljstvo naše tovarne ob proslavi 50-letnice obstoja društva. Prošnji se ugodí, za zastopnika se imenuje tov. Zornada Aron.

Glede dodeljevanja nagrade 10 000.— din sta bila vložena dva prigovora proti pravilnosti sklepa množičnega sestanka, da se ta nagrada ne dodeli nikomur. Upravni odbor je sklenil, da se pri tem ostane, upravičenci naj se obrnejo na redno sodišče.

Dalje je UO sklenil, da se za sestavo letne bilance plača osebju izvršene nadure, finančnemu vodji se pa da običajna bilančna nagrada.

Prevoz z avtobusom je postalo pereče vprašanje, odkar se je podražila cena prevoza. Da bi avtobus zopet postal dostopen vsem članom kolektiva, bo to upošteevano po možnosti pri izdelavi načrta za porabo fondov, nato se bo o tem končno odločalo.

Volitve v naš delavski svet (glej članek v 5. številki Konoplana)

Industrija platnenih izdelkov Jarše

p. Domžale LRS, brzojavni naslov: »Induplati« Jarše, p. Domžale, telef.: Domžale 9, tek. rač. št. 60-KB-14-Z-9 pri KB Domžale

je zrastle na nekdanjem pogorišču Majdičevega mлина in je začela obratovati leta 1923. Iz začetnega skromnega obrata tkalnice, se je podjetje ob ugodnih pogojih začelo hitro razvijati in rasti. K obstoječi tkalnici so tedanji gospodarji, češki Nemci, prizidavali leto za letom nove obrate, delavnice in skladišča. Tako so že leta 1927 prizidali novi del tkalnice, naslednje leto so postavili kotlarno, ki je bila za obratovanje neobhodno potrebna. Leta 1937 so postavili nov objekt za predilnico lanu in konoplje, k tkalnici pa je bila prizidana pripravljavnica in delavnice. V letu 1939 so postavili in opremili belilnico, sušilnico in barvarno, ker so potrebe za razvoj podjetja to nujno narekovali. V letu 1941 je bilo obnovljeno upravno poslopje in še več drugih manjših, pomožnih obratov.

Po zaslugi zavednega in v KP organiziranega delavstva je podjetje med vojno zalagalo s svojimi izdelki partizansko vojsko in je dalo tudi lepo število borcev iz svojih vrst.

Nova, še lepša doba se je začela za podjetje po vojni. Z razmeroma slabim in že močno iztrošenim strojnimi parkom se je začelo hitro razvijati in smo kaj hitro dosegli predvojno produktivnost. K temu je pripomoglo nadzidano drugo nadstropje predilnice, kamor smo namestili nove moderne predilne stroje, nabavljene v Angliji, in pa nov prizidek k predilnici, kamor smo namestili prav tako novi česalni stroj in pa moderne stroje za okroglo tkanje gasilskih cevi. V prvem nadstropju tega prizidanega objekta je pa na-

meščena filmska tiskarna, ki je kompletirala našo proizvodnjo.

Iz začetnih 200 zaposlenih delavcev, kolikor jih je ob svojem začetku zaposlovalo podjetje, je danes narastlo število delavcev in uslužbencev v podjetju že na približno 1100 ljudi in je danes največje podjetje v okraju Ljubljana-okolica.

Danes proizvaja podjetje s svojimi obrati predilnice, tkalnice, oplemenilnice, tiskarne in drugimi pomožnimi obrati sledeče proizvode:

Razne lanene tkanine, kakor: rjuhe, brisače, kuhinjske brisalke, damast namizne prte in servete, laneno in pollaneno salonsko jadrovinu, krojaški kanafas, platno za ležalne stole in senčnike za izložbena okna v različnih barvah in bordurah. Dalje proizvajamo tudi bombažni gradel za žimnice, impregnirano tkanino za vetrne jopiče in nahrbtnike, lahke impregnirane tkanine za šotore in plahte (progaste in enobarvne). Izdelujemo filter platna vseh vrst, bombažna in lanena, razna slamarična platna, konopljene in lanene tkanine za embalažo, težke impregnirane tkanine za vagonaska in kamionska pokrivala, konopljene gasilske cevi, gurte itd.

Naše priznane tkanine so močno iskane ne samo na domačem tržišču, temveč je veliko povpraševanje po njih tudi na vseh inozemskih tržiščih. Prav zaradi tega velikega povpraševanja si podjetje prizadeva, da nenehno dviga in izboljšuje svojo proizvodnjo.

Naše geslo je in ostane: »Služimo in ustvarjamo vedno boljše pogoje delovnemu ljudstvu!

Prepoved nočnega dela v industriji in gradbeništvu zaposlenim ženam

Zvezni izvršni svet je konec lanskega leta ratificiral konvencijo mednarodne organizacije dela o nočnem delu žena, sedaj pa je izdal zakon o prepovedi nočnega dela za žene. Ta zakon velja za vse žene v gradbeništvu in industriji, ki so neposredno zaposlene v proizvodnji.

V pošteve ne pridejo one žene, ki ne delajo redno ponoči, in one, ki so zaposlene v podjetjih kot uslužbenke. Nadalje ta zakon ne velja za one, ki so zaposlene v sanitarnih in socialnih službah.

Prepoved se ne nanaša na intelektualke, ki imajo mesta tehničnega značaja in ne delajo neposredno v proizvodnji.

Prepoved nočnega dela obsega čas 11 neprekinjenih ur. Od teh 11 ur mora biti zajetih 7 ur med 10. uro zvečer do 7. ure zjutraj.

Odlok za enkrat še določa izjeme, v katerih se lahko dovoli ženam nočno delo. Če je nastal zastoj

zaradi višje sile in se ga želi nadoknaditi, ali če se dela z materialom, ki je pokvarljive narave in ga je treba nujno predelati. V navedenih primerih je treba obvestiti inšpekcijo dela.

V zakonu je še odstavek, ki bo verjetno najbolj zanimal naše delavstvo oziroma one delavke, ki delajo ponoči.

»Nočno delo žena pa se lahko dovoli tudi takrat, če zaradi izrednih okoliščin to zahtevajo koristi skupnosti.«

Tu, v tem odstavku so mišljena podjetja, ki bi z ukinitvijo nočnega dela zabredla v občutno gospodarsko škodo. Med ta podjetja spadajo vsekakor predilnice bombaža, volne, lanu in konoplje.

Odločbo o rednem nočnem delu izda zvezni izvršni svet.

Podjetja so dolžna, da prilagodijo svoje delo tej uredbi do 30. junija 1957.

Nekatere zanimivosti iz tarifnega pravilnika

V nadaljevanju bomo objavljali nekaj najvažnejših členov našega tarifnega pravilnika. Namen, katerega zasledujemo z objavljanjem teh členov, je seznaniti naše delavce in nameščence z ukrepi, ki se po pisanem in potrjenem pravilniku izvajajo v podjetju.

Člen 3 navaja:

Vsi zaposleni v podjetju morajo prejeti odločbo z označbo delovnega mesta in tarifno postavko. Odločbo pripravi sekretar, podpiše pa jo direktor ali od njega pooblaščen oseba. Pred podpisom mora biti odločba podpisana od obratovodje, kjer je oseba zaposlena. Ob vsaki spremembi se mora prejšnja odločba razveljaviti in izdati nova. V primeru, da se pojavi nujnost uvajanja novih delovnih mest, je pooblaščen za določitev delovnega mesta in tarifne postavke UO podjetja, kar mora naknadno potrditi delavski svet.

Člen 5 navaja:

Plače delavcev in uslužbencev so določene s tarifnimi postavkami, ki so predpisane s tarifnim pravilnikom. Plače zaposlenih so odvisne od njihovega uspeha pri delu in od rezultata poslovanja gospodarske organizacije. Če doseženi dohodek podjetja ne zadošča, da bi se zaposlenim plačale cele plače za opravljeno delo, se jim plače zmanjšajo v sorazmerju z doseženim dohodkom.

Člen 6 navaja:

Plače zaposlenih se določajo za enoto delovnega časa. Osnova za določitev tarifne postavke so predvsem strokovna izobrazba, ki je potrebna za opravljanje dela, delovni pogoji na delovnem mestu, odgovornost za vodstvo dela, praksa na istem ali podobnem delovnem mestu, pridobljena izurjenost in osebno prizadevanje.

Nobena stvar ni stroju samo v okras

Ob pogledu na nove stroje, njih zamotane mehaznize in kontrolne naprave, nas nehote prevzame občudovanje in spoštovanje do človeka, ki je vse to iznašel in vse to razporedil ter uporabil na stroju, ki delavcu lajša njegovo delo. Ne smemo pa pri tem zanemariti starih strojev, ki so nam omogočili nabavo novih in ki nam še vedno dobro služijo pri izvrševanju vsakdanjega dela. Pri tem, ko trošimo za nabavo in vzdrževanje novih strojev velike vsote denarja, je naš odnos do starih strojev večkrat prav mačehovski. Na vsak dinar gledamo, ko gre za popravilo starih strojev in vsakdo se obregne obnje, češ, kaj bomo popravljali to starino.

Popravila se vršijo samo toliko, da stroj še teče, vse avtomatske in kontrolne ureditve pa so mnogokrat smatrane kot nepotrebne. Če se iste pokvarijo, jih pustimo pokvarjene oziroma jih odstranimo, če stroj zaradi tega vseeno obratuje. Nabavljeni nadomestni deli so mnogokrat slabe kvalitete, oziroma se, če so za nabavo istih potrebna devizna sredstva, nabavijo šele, ko teče voda v grlo, to je ko stroj stoji, ali pa se poišče zasilna rešitev, ki potem obvelja za dokončno.

Konkretno bom omenil nekaj takih primerov. Naše stare vlažilne naprave po oddelkih so vse v dokaj

slabem stanju. Ventili puščajo, črpalke niso v redu itd. Nove so bile vse opremljene z avtomatskimi merilci vlage, ki so samodejno vklapljali in izklapljali vlažilno napravo in s tem regulirali stalno primerno vlago v delovnem prostoru. Danes ne dela nobena teh avtomatskih naprav več, čeprav bi se mogoče z majhnimi stroški lahko zopet usposobile za nemoteno obratovanje.

Kot drug primer bom navedel naš škrobilni stroj. Opremljen je bil s tremi termometri za merjenje temperature škroba v koritu in za merjenje temperature zraka v sušilni komori. Danes nima niti enega več.

Delavci po drugih oddelkih bi verjetno vedeli povedati še kak tak primer.

Vsi ti nedostatki na strojih, ki izgledajo na prvi pogled mogoče malenkostni, lahko znatno vplivajo na kvaliteto izdelkov in na produktivnost dela na dotičnem stroju oziroma v oddelku.

Zato predlagam merodajnim, da se posveti v bodoče več skrbi starim strojem in napravam in naj bo naš odnos do starega stroja isti kot do novega.

-c L-

Izvirna reportaža iz Cortine D'Ampezzo

Piše Jože Česnik

Gotovo ste že vsi kaj čitali o Cortini d'Ampezzo, o tej prelepi kraljici Dolomitov, kjer je bilo v času zimske olimpijade videti vse, kar si človek poželi. Manjkalo ni niti črncev, niti princev in seveda tudi Sophie Loren ne. Kamor si pogledal, si videl bogastvo in razkošje. Seveda v Cortini ni manjkalo tudi takšnih, ki jim je bilo vse bogastvo 3000 lir in 1500 din. Med te slednje sem se tudi sam prišteval.

Opisal vam bom pot, katero sem prehodil po Italiji, nekaj hote nekaj pa tudi nehote.

Dne 30. januarja 1956 smo se izpred Putnikove poslovalnice v Ljubljani odpeljali skozi Kranj in Jesenic do Rateč, kjer smo prenočili. Naslednji dan smo okrog 4. ure zjutraj nadaljevali pot preko jugoslovansko-italijanske meje proti Cortini. Pot nas je vodila skozi Trbiž in še nekatera manjša mesta, od katerih pa sem si zapomnil samo Piave di Codore. Tam teče tudi reka Piava, katera je znana po velikih borbah v prvi svetovni vojni.

V mestu Piave di Codore se odcepi cesta in ozkotirna električna železnica proti Cortini, ki leži na koncu kakih 30 km dolge doline. Ob cesti proti Cortini so bili zelo na gosto posejani razni reklamni napisi, ki tujca opozarjajo na izdelke italijanske in tudi tuje industrije: od Coca Cole in likerjev Martini, pa do motorjev in avtomobilov znamke Lancia in Fiat.

Tik preden smo se pripeljali v samo mesto, smo zagledali na levi strani skakalnico in malo dalje ledeni stadion. Cortina-mesto pa je pravi zbir hotelov in vil, trgovin in bencinskih črpalk.

Se isti dan smo si ogledali trening skoke. Ko smo prišli do skakalnice, je napovedovalec ravno napovedal »Janez Polda, Jugoslavija«. Ze smo ga videli, kako se spušča po zaletišču, dokaj lep let po zraku, malo nesiguren doskok pri lepi daljini 71,5 m. To nas je vse razveselilo. Skakalnica sama je prekrasno delo arhitektov. Na obeh straneh so tribune za občinstvo in velik sodniški stolp. Na nasprotni strani sta stala zopet dva stolpa iz železnih cevi, verjetno za televizijsko snemanje.

Po končanem treningu smo se vrnil nazaj v mesto in se nato odpeljali prenočevat v Lapado, to je kakih 60 km iz Cortine.

Naslednji dan smo bili že na vse zgodaj zopet v Cortini. Ogledali smo si tekmovanje v ženski konkurenci teka na 10 km. Naše tekmovalke se niso najbolje odrezale. Ko smo se vrnili v mesto, je bila pred nekim hotelom precejšnja gneča. Zvedeli smo, da je prišla italijanska filmska igralka Sophia Loren. Ker sem si že dolgo želel videti kako zvezdo tudi v naravi in ne samo na platnu, sem se izdatno poslužil svojih komolcev in kmalu sem se prerinil v ospredje. Ogledal sem si lepo Sophio od nog do glave in mislim, da bi tudi kdo drugi ne odmaknil oči od nje.

Ko sem šel naslednji dan zopet proti skakalnici, sta me ustavila dva Nemca. Vprašala sta me, če razumem nemški jezik. Ker mi je nekaj besed ostalo v spominu še iz časov okupacije, smo se za silo pogovorili. Nemca se nista mogla sporazumeti s prodajalko bencina. No, tudi jaz jima nisem mogel pri tem nič pomagati, ker mi je italijanščina španska vas. Povedala sta mi, da potujeta v Milano. Ker je bil naslednji

Zmagovalci v balinanju (od leve proti desni Borštinar, Lipovšek, Klančar)

dan za udeležence putnikovega izleta prost dan, sem se odločil, da si tudi sam ob tej priliki ogledam Milano. Nemca sta me rade volje vzela v avtomobil in ob 19. uri smo že sedeli v hotelu Dolomiti v Milanu in gledali televizijski prenos hokejske tekme iz Cortine. Po končanem sporedu sta me prijazna Nemca odpeljala na kolodvor, kjer sem v čakalnici na klopi prespal noč.

Drugo jutro sem si najprej ogledal kolodvor, ki je res nekaj, kar se spleča videti. Zanimale so me posebno avtomatične stopnice, katere sem prvikrat videl.

Razumljivo je, da sem jih temeljito preizkusil. Da vam ustvarim približno sliko velikosti tega kolodvora, naj vam povem, da lahko pripelje pod okrilje kolodvora 14 vlakov. V čakalnico III. razreda pa bi lahko postavil skoraj celo ljubljansko postajno poslopje.

Podal sem se še na ogled mesta.

Po ogledu mesta sem se napotil zopet na kolodvor, kupil vozni listek ter se odpeljal namesto v Cortino v Torino.

(Prihodnjič dalje)

Statistično poročilo uredništva o Konoplenu

Naš Konoplan obhaja te dni 4. obletnico svojega izhajanja ter je primerno, da si z nekaterimi statističnimi podatki podrobneje ogledamo to zgodovinsko pot.

Konoplan je pričel izhajati na predlog delavskega sveta. Prva številka Konoplana je izšla 12. julija 1952.

Na osnovi zakona o tisku smo registrirali naše glasilo na okrožnem javnem tožilstvu v Ljubljani — upravni oddelek dne 30. julija 1952 ter je bila registracija izvršena pod opr. št. OM 8/52-94 dr. C.

Od 12. julija do danes je Konoplan izšel v 1. letniku, ki ima 36 rednih in 1 izredno številko ter v 2. letniku, ki ima do sedaj 5 številok. Skupna naklada vseh številok prvega letnika znaša 16 600 izvodov ali 500 oziroma 600 izvodov posamezne številke. Doslej izišle številke drugega letnika v nakladi 600 izvodov za posamezno številko pa predstavljajo skupno naklado 3000 izvodov.

Podrobnejša analiza nam pove, da je izšel Konoplan po letih 1952 v petih številkah na 20 straneh in imel 52 člankov,

1953 v sedmih številkah na 36 straneh in imel 52 člankov,

1954 v trinajstih številkah na 64 straneh in imel 140 člankov,

155 v dvanajstih številkah na 72 straneh in imel 140 člankov,

1956 v petih številkah na 32 straneh in imel 66 člankov — skupaj 41 številok na 224 straneh s 463 članki ali povprečno: 1952 na 4 straneh z 2,6 članki na eni strani, 1953 na 5 straneh z 1,8 članka na eni strani, 1954 na 5,3 straneh z 2,2 članka na eni strani, 1955 na 6 straneh z 2 članki na eni strani, 1956 na 6,4 straneh z 2,05 članka na eni strani.

Konoplan ureja uredniški odbor, katerega so sestavljalinaslednji tovariši oziroma tovarišice:

leta 1952 — dr. Jerovec Franc kot odgovorni urednik in ostali člani uredništva: Slabe Ivan, Zorn Izток, Strojjan Janez in Varšek Anica;

leta 1953 — Batič Alojz kot odgovorni urednik in ostali člani uredništva: ing. Smotiš Janko, Marinc Kamilo, dr. Jerovec Franc, Jelnikar Darja, Varšek Anica, Slabe Ivan, Korbar Franc, Bergant Srečo in in Šare Slava kot blagajničarka;

leta 1954 — Lipovšek Otmar kot odgovorni urednik in ostali člani uredništva: dr. Jerovec Franc, Marinc Kamilo, Korbar Franc, Bergant Mira in Bergant Srečo, Rainer Janez, Slabe Ivan, Marolt Stane in Koželj Vera kot blagajničarka;

leta 1955 — Lipovšek Otmar kot odgovorni urednik in ostali člani uredništva: dr. Jerovec Franc, Marinc Kamilo, Slabe Ivan, Korbar Franc, Bergant Mira, Bergant Srečo, Rainer Janez, Strojjan Janez, Zabukovec Lado, Marolt Stane in Varšek Anica kot blagajničarka. Poleg teh so postali po dolžnosti člani uredništva direktor podjetja, sekretar podjetja, sekretar ZK, predsedniki DS, UO in sindikalne podružnice;

leta 1956 — Lipovšek Otmar kot odgovorni urednik in ostali člani uredništva: dr. Jerovec Franc, Zabukovec Lado, Bergant Srečo, Rainer Janez, Strojjan Janez, Marolt Stane, Šmon Stanko, Ukmar Janko in Varšek Anica kot blagajničarka. Nadalje so ostali člani uredniškega odbora še direktor in sekretar podjetja, sekretar ZK ter predsedniki DS, UO in sindikalne podružnice.

Uredniški odbor je imel leta 1954 6 sej, leta 1955 8 sej in leta 1956 3 seje.

V posameznih primerih je uredniški odbor razpravljajal o kvaliteti čtiva, o organizaciji dopisniške mreže in podobnih stvareh.

Uredniški odbor je poslal na konferenco izdajateljev tovarniških časopisov za LRS v Velenje dva člana, na enako konferenco novembra 1955 na Jesenice dva člana in na konferenco izdajateljev industrijskega tiska v Split novembra 1955 dva člana.

Razne izboljšave so uspeh teh konferenc.

Naše uredništvo je privolilo v predlog koordinacijskega odbora izdajateljev industrijskega tiska za FLRJ, da si uredništva medsebojno brezplačno zamenjujejo svoje časopise, kar dosledno izvajamo. Trenutno dostavljamo drugim kolektivom naš Konoplan v 17 različnih krajev Jugoslavije in to v Slovenijo, Hrvaško, Srbijo, Bosno in Hercegovino.

Urednik

Kramberger Ludvik — najboljši strelec

Spomladanski cross

V torek 24. aprila 1956 je TVD Partizan Jarše izvedlo spomladanski cross. Udeležili so se ga vsi telovadeči oddelki in to: mladincev 10, mladink 8, pionirjev 15, pionirk 8 in 19 cicibanov. Članov in članic ni bilo, čeprav je bila izvršena zadostna propaganda (celo v kinu) in torej ni mogoče reči, da niso bili informirani.

Organizacijo tekmovanja žal ne moremo pohvaliti, saj se je tekmovanje pričelo šele pol ure po napovedanem času.

Rezultati tekmovanja so naslednji:

Mladinci: dolžina proge 600 m: 1. Štefanovič 2,14,2), 2. Majdič, 3. Majhenič.

Mladinke in pionirke, dolžina proge 500 m: 1. Zupan (2,12,4), 2. Jančič, 3. Rebolj.

Pionirji, dolžina proge 500 m: 1. Černivc (2,10,3), 2. Majhenič, 3. Kočar.

Cicibani, dolžina proge 60 m: 1. Rode (15 sek.), 2. Mlakar, 3. Hrovat.

Načelnik

Senzacije na dnevnem redu

Delavci in nameščenci našega kolektiva so proslavili 64. rojstni dan maršala Tita s tekmovanji v različnih športnih igrah. Tekmovanje se je pričelo v ponedeljek 17. maja in se zaključilo v torek 22. maja.

Da naslov ustreza dejstvu, naj bo povedano s tem, da so se v finale namiznega tenisa plasirali Borštinar Dušan, Sešek Ivo, dr. Jerovec Franc in Klančar Lojze. Po zelo lepih igrah in domiselnih kombinacijah je postal prvak v tej igri tov. Klančar Lojze, drugi je dr. Jerovec Franc, tretji Sešek Ivo in

Klančar Lojze — zmagovalec v namiznem tenisu

četrti Borštinar Dušan. Brez dvoma nepričakovan rezultat.

V šahovski simultanki je nastopilo proti igralcu simultanke tov. Limbeku Ivanu 20 igralcev-šahistov. V nekrvavi borbi je odnesel tov. Limbek 17 in pol točke. Eno samo partijo je izgubil (Klešnik Jože), medtem ko je tri remiziral (Zabukovec Lado, Lipovšek Otmar in dr. Jerovec Franc). Število zainteresiranih igralcev in organizacija simultanke dokazujeta, da bi se lahko v Jaršah večkrat srečali za šahovnicami.

V streljanju z zračno puško na razdaljo 10 metrov iz vseh treh stavov je pripravil pravo presenečenje tov. Kramberger Ludvik, kateri je osvojil prvo mesto s 118 krogi. Na drugo mesto se je plasiral Strojjan Janez s 107 krogi, tretje in četrto mesto pa si delita Borštinar Dušan in Postržin Karel, oba s 106 krogi.

Balinarji so nastopili v nekaj spremenjenih postavah. Tkalci so postavili tri moštva in zasedli zadnja tri mesta. Lanske prvake, moštvo izvenindustrijskih obratov, je porazilo moštvo tiskarne z rezultatom 1 : 21. S tem rezultatom so postali novi prvaki tiskarji v postavi Klančar Lojze, Borštinar Dušan (kot gost) in Lipovšek Otmar. Izvenindustrijski obrati so zasedli drugo mesto.

V odbojki je moštvo iz tkalnice nepričakovano premagalo moštvo predilcev in tako zasedlo z rezultatom 3 : 0 prvo mesto. V moštvu tkalcev so nastopili tovariši: Marolt Jože, Nusberger Oskar, Kunc Božo, Perko Venčeslav, Zabukovec Lado in Strojjan Janez.

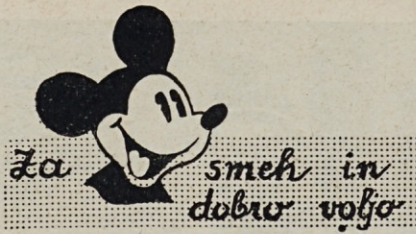
Najavljene tretjega moštva za igranje odbojke ni bilo na igrišče kar je vsega obsojanja vredno. Znano je namreč, da je v podjetju še precej navdušenih igralcev odbojke, katere je treba samo spraviti v homogeno moštvo.

Tekmovanja v atletiki in napovedane nogometne tekme med moštvi iz predilnice in tkalnice ni bilo zaradi izredno slabega vremena, ki je bilo v nedeljo dne 20. maja v Jaršah.

Vsa tekmovanja so se odigravala v športnem duhu in organizirano, zato želimo, da bi bilo podobnih tekmovanj v Jaršah še več.

Pirc Franc — oče strelskega športa v Jaršah

VESELA KRONIKA

Huda zima je za nami. Ves svet se je oddahnil. Globoko smo zajeli topel pomladanski zrak in prišli do besede.

Zima, tako pravijo strokovnjaki, je bila zato tako huda, ker je v tem času še trajala hladna vojna med Vzhodom in Zapadom. S pomladjo se je svet umiril, delno so se umirili celo Izraelci in Egipčani, manj verjetnosti za trajno premirje vlada med varilci in ključavničarji na eni in vodoinstalataterji na drugi strani. Tu vzplamti boj enako nepričakovano kakor tam — na Bližnjem Vzhodu.

Na naši okrnjeni ekonomiji je tudi pričela zeleneti trava, ker se jo pa ne izplača povsod kositi, je menil vrtnar, da jo lahko lastniki domačih zajcev nekaj naberejo za hrano svojih živali. »Na koncu leta mi boste pa nekaj plačali, pa je,« je rekel. To je moška beseda, samo če se z njo vsi strinjajo, je vprašanje.

Pa ne bodimo nevoščljivi drug drugemu, kakor tistim bogatašem, ki so plačali za uro spanja 10 500 din ali onemu, ki je plačal za prho 10 200 din. To so stroški, kateri ne zmore vsak.

Tudi za naš avtobus se gre. Vožnje so precej drage, pa bi bilo menda le prav, če bi kolektiv odločil, da vsak nekaj prispeva, četudi iz fonda za prosto razpolaganje. Kar premislite, za koliko prijetnih uric in lepih izletov ste prikrajšani.

Hura, redukcije električne energije je konec. Stanovanci v družinskem delu novega stanovanjskega bloka so pustili v čast elektriki goreti luč na stopnišču celih 20 dni — noč in dan.

Sportno balinanje je tudi lepa stvar — za one, ki to znajo. Težja in manj zabavna je samo za tiste, ki letos še niso nič zadeli, čeprav vsak večer »tolčejo«.

Hitro opravičilo za kratki konec, moram se podvzati, da bom dobila še kaj ostankov, ki jih na kg prodajajo. Te bom pa prihodnjič ogledala. Na svidenje

Špelca

Nova formacija upravnega odbora TVD Partizan Jarše. Meseca maja letos se je na novo formiral upravni odbor, ki je sestavljen takole: predsednik TVD Partizna Jarše je tov. Bergant Srečo, tajnik Fremru Jelka, blagajnik Merčun Ivica, prosvetar Klešnik Jože, načelnik Rainer Janez, načelnica Kavčič Magda, podnačelnik Borštnar Dušan, gospodar Kunc Božo in zdravstveni referent dr. Šiška Marija.

POPRAVEK: Pri izdaji Konoplana št. 5 (maj 1956) je nastala v uredništvu neljuba pomota. Člani upravnega odbora podjetja INDUPLATI Jarše so: Zabukovec Lado, Borštnar Dušan, Deržič Ivan, Pirc Franc, Sitar Lina, Perko Venčeslav, Strojjan Janez in tov. Jagodic Vinko. Tov. Kunc Božo je predsednik delavskega sveta Induplati in tako ne more biti član upravnega odbora istega podjetja.

Urednik

OBVESTILO KOLEKTIVU!

Obveščamo kolektiv, da se začne letos redni letni, kolektivni dopust v ponedeljek dne 23. julija in traja do nedelje 5. avgusta 1956. Kolektivni dopust traja torej 14 dni in ne tri tedne, kakor to nekateri člani kolektiva tolmačijo.

Oni delavci in nameščenci, ki jim po čl. 90 Pravil podjetja pripada daljši dopust od 14 dni, bodo istega izkoristili sporazumno z obratovodjem ali šefom oddelka takrat, ko bo to delo ali služba dopuščala.

Oni, ki mislijo svoj dopust izkoristiti izven kraja svojega stalnega bivališča, naj v sekretariatu podjetja pravočasno dvignejo legitimacije za 75%-ni popust za vožnjo po železnici in avtobusih. Na te legitimacije naj vsak misli in naj ne pride po njo šele takrat, ko mora že sesti na vlak ali avtobus, kakor se je to že večkrat zgodilo.

Dopust naj bo res dopust. Izkoristimo čas dopusta, da se odpočijemo, razvedrilo in naučimo sonca in zraka. Od tako izkoriščenega dopusta bomo res nekaj imeli. Vrnili se bomo na naša delovna mesta okrepljeni, polni novih, svežih sil za nova ustvarjanja, za nove napore, ki nas čakajo na naših deloviščih. V tem je cilj in smisel letnega dopusta!

Iz sekretariata podjetja

ŽE DRUGA PREDSTAVA

V torek 29. maja so gostovali Mengšani na jarkem odru z opereto »Oj to lectovo srce«.

Igra je brez dvoma uspela. Zelo hvaležna publika je bila na moč zadovoljna.

Vsem, ki so prispevali k uresničitvi dograditve odra v naši sindikalni dvorani, postaja s takimi uprizoritvami vedno lažje pri srcu, saj so predstave dokaz, da delo ni bilo zaman.

Vkljub mnogim pozitivnim stvarim je treba dodati opazko o pomanjkljivi izvedbi prostora za orkester, ki je po izjavi godbenikov preglobok. Morda se da to s praktičnimi popravili, če ne, naj se popravi drugače, vendar tako, da bo v prihodnje godba igrala tam, kjer ji je mesto.

Režiserju operete »Oj to lectovo srce« k uspeli predstavi čestitam.

-7

OBETAJO SE BOLJŠI ČASI

Ekipa najboljših igralcev namiznega tenisa je v nedeljo 27. maja nastopila v postavi Klančar-Borštnar-Narobe kot moštvo TVD Partizan Jarše na okrajnem prvenstvu v Domžalah. Po zelo lepih in pozhrtvovalnih igrah je naše moštvo zasedlo častno drugo mesto za moštvom iz usnjarskega tehnikuma ter pustilo za seboj 11 moštev.

Našim igralcem želimo tudi v bodoče enak uspeh, da bodo s tako igro in s takim rezultatom vnesli tudi na to lepo polje športne dejavnosti novo življenje.

Zelimo, da bi bilo tudi v bodoče več podobnih tekmovalj kakor minula v maju, ker si bodo vsi igralci le na ta način — igro — pridobili rutino in in prišli v »formo«.

-7

SPORED FILMOV KINA INDUPLATI

- 16.—17. junija: »Beg iz trdnjave«, amer. barv. film,
- 20.—21. junija: »Očka, vrni se«, angleški film,
- 23.—24. junija: »Ko ženske ljubijo«, ameriški film,
- 27.—28. junija: »Smrt prihaja«, amer. krim. film,
- 30. junija in 1. julija: »Žrtvovani«, amer. vojni film,
- 4.—5. julija: »Ulica Estrapad«, francoski film,
- 7.—8. julija: »Leteči hudiči«, amer. zabavni film.

Urava kina

Izdaja v 600 izvodih kolektiv tovarne
Odgovorni urednik: Otmar Lipovšek, »Induplati«
Natisnila tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani